

## **PREGÀRIA COMITÈ GENERAL 5/9/26**

Lc 6,1-5

*“Un dissabte Jesús travessava uns sembrats i els seus deixebles anaven arrencant espigues, en treien el gra amb les mans i se’ls menjaven. Llavors, alguns dels fariseus van dir: “Per què feu això que no és permès en dissabte?” Jesús els respongué: “No heu llegit què va fer David quan van tenir gana ell i els qui anaven amb ell? Va entrar al temple de Déu, va menjar els pans d’ofrena, que únicament tenien permès menjar els sacerdots, i en donà també als qui l’acompanyaven”.  
I els deia: “El Fill de l’home és senyor del dissabte”.*

### Pregària

Anaven arrencant espigues.

Un nou curs que comença, hem descansat i tingut uns dies de gaudir i repòs; com les espigues, hem madurat i hem crescut. L’estiu s’ha acabat i el fruit està preparat.

“L’evangelí continua sent actual, perquè ens dona els criteris per reconèixer allò que humanitza o deshumanitza”.

Jesús, en aquest evangeli, tria valorar la humanitat que ens ha estat donada com a un do. Tria el donar menjar als que tenen gana.

En la nostra vida, com a cristians, contínuament estem en creixement. Estem buscant el sentit de la vida que Déu ens ha regalat.

Busquem el silenci, una direcció o forma autèntica de viure, l’alegria, el sentit, un món just, la comunitat, la pau, etc.

Com l’espiga a punt de recollir, la nostra vida també pot ser un nou Evangeli (el 5è evangeli). La nostra vida en Crist, en la fe i l’Amor.

Que en aquest nou curs que comencem, puguem “convertir-nos en teixidors d’esperança en el nostre món, compartint el que som i el que tenim, perquè la presència de Jesús creixi entre nosaltres i el seu Regne prengui forma” (Magnífica Humanitas, Lleó XIV).

### Silenci i comentaris.

### Pare Nostre tots junts